

- e) parafina i świece od 100 kg. 12,000.000 „
 f) asfalt miękki, koks i gudron
 (maż) od 100 kg. 2,000.000 „

§ 2. Minister Skarbu uprawniony jest po 1) do obniżenia podatku od zużycia olejów mineralnych, wymienionych w § 1 literą a) b) c), przeznaczonych do poruszania motorów w przemyśle i rolnictwie, do oczyszczenia szybów naftowych, do nawęglania gazu świetlnego, na potrzeby wojska, władz i przedsiębiorstw państwowych, wreszcie jako środek opałowy, rozczyniający lub wyciągowy w przemyśle na warunkach określonych już przez Ministra Skarbu, po 2) do zwalniania wszelkich olejów mineralnych przeznaczonych na wywóz za granicę Rzeczypospolitej w całości lub w części od podatku od zużycia przewidzianego w § 1.

§ 3. Oleje mineralne wymienione w § 1 przywożone z zagranicy lub z obszaru w. m. Gdańska na obszar Rzeczypospolitej podlegają podatkowi od zużycia w wysokości wymienionej w § 1.

§ 4. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 24 grudnia 1923 r. na całym obszarze Rzeczypospolitej.

Prezes Rady Ministrów
 i Minister Skarbu: *W. Grabski*

1077.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 20 grudnia 1923 r.

w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu drożdży na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Na mocy art. 2 ustawy z dnia 10 maja 1921 r. o regulowaniu podatków od spożycia, zużycia lub produkcji na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 41, poz. 248) oraz ustawy z dnia 16 kwietnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 30, poz. 183) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustaloną w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 grudnia 1923 r. w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu drożdży na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 126, poz. 1025) opłatę akcyzową od drożdży prasowanych produkcji krajowej podnosi się na kwotę 600.000 mk. od jednego kilograma wagi, a od drożdży prasowanych sprowadzonych z zagranicy na kwotę 640.000 mk. od 1 kilograma wagi.

§ 2. Opaski podatkowe (banderole) wykupione przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia po dotychczasowej cenie będą mogły być użyte po tym dniu do nakładania na opakowania

drożdży po uprzednim dopłaceniu różnicy między dotychczasową a przedwojenną stopą podatkową.

§ 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 24 grudnia 1923 r. na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Prezes Rady Ministrów i Minister Skarbu: *W. Grabski*

1078.

Rozporządzenie Ministra Skarbu oraz Przemysłu i Handlu

z dnia 1 grudnia 1923 r.

w przedmiocie uzupełnienia rozporządzenia z dnia 11 czerwca 1920 r. o taryfie celnej.

Na podstawie uchwały Sejmu Ustawodawczego z dn. 1 sierpnia 1919 r. i uchwały Rady Ministrów z dn. 26 maja 1919 r. zarządza się co następuje:

§ 1. Zamiast uchylonego rozporządzeniem Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dn. 18 grudnia 1921 r. (Dz. U. R. P. z r. 1922 № 2 poz. 12) tekstu § 9 rozporządzenia tychże Ministrów z dn. 11 czerwca 1920 r. o taryfie celnej (Dz. U. R. P. № 51, poz. 314) ustanawia się nowy tekst tego paragrafu o następującem brzmieniu:

„Dla niektórych towarów przywożonych z zagranicy ustanawia się cechowanie. Towary, podlegające cechowaniu będą wydawane do wolnego obrotu jedynie po nałożeniu na nich plomb, lub innych znaków urzędowych.

Spis towarów podlegających cechowaniu ustanawia Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu.

Towary zagranicznego pochodzenia, podlegające urzędowemu cechowaniu, znalezione w wolnym obrocie bez plomb lub innych znaków urzędowych, będą traktowane jako towary przemycane”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wejdzie w życie w terminie, który oznaczy Minister Skarbu.

Minister Skarbu: *W. Kucharski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Szydłowski*

1079.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 13 grudnia 1923 r.

w sprawie opłaty za składowe od towarów przyjeżdżających do składów urzędowych.

Na podstawie art. 21 rozporządzenia Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu o taryfie celnej

z dn. 11 czerwca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 51 poz. 314) i w myśl ustawy z dn. 6 grudnia 1923 r. o zastosowaniu stałej jednostki do obliczania danin, niektórych innych dochodów publicznych oraz kredytów udzielanych przez instytucje państwowe i samorządowe (Dz. U. R. P. z 1923 r. № 127 poz. 1044) zarządza się co następuje:

§ 1. Wymienioną w § 52 rozporządzenia o postępowaniu celnym z dn. 13 grudnia 1920 r. (Dz. U. R. P. z 1921 r. № 11 poz. 64) opłatę za składowe ustala się w wysokości 0,02 franka złotego od 100 kg. wagi surowej za jeden dzień.

§ 2. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 14 maja 1923 r. w sprawie podwyższenia opłaty za składowe (Dz. U. R. P. z 1923 r. № 53 poz. 373) uchyla się.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie dnia 1 stycznia 1924 r.

Minister Skarbu: *W. Kucharski*

1080.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 14 grudnia 1923 r.

w przedmiocie uzupełniania warunków pod jakimi zezwala się prywatnym fabrykantom wyrobów tytoniowych na dalszą produkcję tychże wyrobów.

Na podstawie artykułu 62 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. № 47 poz. 409), uzupełniając rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 19 lutego 1923 r. (Dz. U. R. P. № 23 poz. 142) i z dnia 10 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 27 poz. 165) zarządza się co następuje:

§ 1. Właściciele prywatnych fabryk wyrobów tytoniowych, którzy w myśl rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 19 lutego 1923 r. (Dz. U. R. P. № 23 poz. 142) i z dnia 10 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 27 poz. 165) otrzymali dokumenty koncesyjne, uprawniające ich do dalszej produkcji, tracą koncesje, jeżeli fabryki ich w ciągu dwu miesięcy z rzędu znajdują się w stanie nieczynnym. W wypadkach tych winny kompetentne władze skarbowe odnośnie dokumenta koncesyjne natychmiast ściągnąć.

Na wyjątki od tej zasady zezwalać może tylko Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego, jeśli zostanie udowodnionem, że przerwę w ruchu fabryki spowodowały wypadki niezależne od fabrykanta, jak strajki robotnicze i t. p.

§ 2. Za czynne będą uważane te fabryki, których produkcja w ciągu miesiąca wyniesie co najmniej 10% (dziesięć procent) przeciętnej produkcji miesięcznej.

Przez przeciętną produkcję miesięczną należy rozumieć dwunastą część ogólnej ilości kilogramów surowca tytoniowego, przerobionego na gotowe wyroby w ciągu roku 1923.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1924 r.

Minister Skarbu: *W. Kucharski*

1081.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 15 grudnia 1923 r.

celem wykonania ustawy z dnia 14 listopada 1923 r. w przedmiocie przepisów o państwowym podatku dochodowym, obowiązujących w roku 1923 na obszarze górnośląskiej części województwa śląskiego (Dz. U. R. P. № 120 poz. 968).

Na zasadzie art. 4 ustawy z dnia 14 listopada 1923 r. w przedmiocie przepisów o państwowym podatku dochodowym, obowiązujących w roku 1923 na obszarze górnośląskiej części województwa śląskiego (Dz. U. R. P. № 120 poz. 968) — zarządza się co następuje:

D Z I A Ł I.

§ 1. § 2 ustawy śląskiej z dn. 18 stycznia 1923 r. w przedmiocie podatku dochodowego (Dz. Ust. śląsk. № 6 poz. 37) otrzymuje brzmienie następujące:

„Opodatkowaniu podlegają osoby fizyczne i niefizyczne (prawne), których dochód roczny przekracza 2.000.000 mk. p.”

§ 2. Uposażenia służbowe, emerytury i wynagrodzenia za najemną pracę, o których mowa w punkcie 5 § 4 ustawy śląskiej z dnia 18 stycznia 1923 r. — podlegają podatkowi dochodowemu na podstawie działu II niniejszego rozporządzenia.

Tego rodzaju dochodów nie włącza się do ogólnego dochodu, podlegającego opodatkowaniu w myśl przepisów ustawy śląskiej z dnia 18 stycznia 1923 r., oraz przepisów działu I niniejszego rozporządzenia.

§ 3. Punkt 3 części II § 6 ustawy śląskiej z dnia 18 stycznia 1923 r. uzupełnia się słowami: „o ile te wydatki łącznie nie przekraczają 24.000 mk. p.”, natomiast punkt 4 części II tegoż paragrafu otrzymuje brzmienie następujące: „premie, wpłacane przez podatnika od ubezpieczeń na wypadek śmierci lub na dożycie, o ile nie przekraczają na rachunek podatnika i członków rodziny, będących na jego utrzymaniu, łącznie 24.000 mk. p. rocznie”.

§ 4. § 7 ustawy śląskiej z dnia 18 stycznia 1923 r. otrzymuje brzmienie następujące:

„Opodatkowaniu podlegają dochody osiągnięte w r. 1922 lub wykazane w ostatnim zamknięciu rachunkowym roku operacyjnego 1922 lub 1921/1922”.

§ 5. § 14 ustawy śląskiej z dnia 18 stycznia 1923 r. otrzymuje brzmienie następujące:

„Podatek dochodowy zarówno dla osób fizycznych, jak i niefizycznych, wymienionych w punktach 4, 5, 6 i 7 § 1 wymierza się według skali następującej: